

En Sergio Aqueitos, portaveu del Grup Municipal Compromís per Sant Joan de l'Ajuntament de Sant Joan d'Alacant, a l'empara del que preveu l'article 116 de la Llei 8/2010 de la Generalitat, de 23 de juny, de Règim Local de la Comunitat Valenciana, i de conformitat amb el que diuen els articles 91.4 i 97 del Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les entitats locals; presenta al ple la següent

MOCIÓ PER LA DEFENSA DE LA LLIBERTAT D'EXPRESSIONIÓ

La llibertat d'expressió és un dret fonamental que apareix recollit a l'article 19 de la Declaració Universal de Drets Humans on s'expressa que "tota persona té dret a la llibertat d'opinió i d'expressió; aquest dret inclou el de no ser molestat a causa de les opinions pròpies i el de cercar, rebre i difondre les informacions i les idees per qualsevol mitjà i sense límit de fronteres", així mateix aquest dret també apareix recollit a la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea en el seu article 11 garantint que "Tota persona té dret a la llibertat d'expressió. Aquest dret comprèn la llibertat d'opinió i la llibertat de rebre o de comunicar informacions o idees sense que hi puga haver ingerència d'autoritats públiques i sense consideració de fronteres", és per això que, com no pot ser d'altra manera, l'Estat Espanyol recull també aquest dret a l'article 10.2 de la Constitució Espanyola on s'assumeix que "les normes relatives als drets fonamentals i a les llibertats que la Constitució reconeix s'interpretaran de conformitat amb la Declaració Universal de Drets Humans i els tractats i els acords internacionals sobre aquestes matèries ratificats per Espanya".

És per això que aquest dret forma part de la base de les democràcies i, per tant, qualsevol limitació d'aquest ha de ser mínima i degudament justificada.

Així i tot, l'Estat Espanyol posa en perill la llibertat d'expressió al seu desplegament legislatiu, sobretot pel que fa als delictes d'injúries a la corona o altres institucions de l'Estat, així com amb la vaguetat de la definició del delicte de sedició, tots aquests en l'articulat del Codi Penal, tot i que una de les més greus amenaces a la llibertat d'expressió i altres drets com la reunió pacífica, associació i lliure accés a la informació és la Llei Orgànica 4/2015, de 30 de març, de Protecció de la Seguretat Ciutadana, coneguda popularment com la Llei Mordassa.

Tot aquest articulat representa una clara amenaça per a la llibertat d'expressió com així ho demostra la repetida publicació d'informes per part d'Amnistia Internacional en contra de la vaguetat de les definicions i l'excessiva gravetat de les condemnes per aquests delictes. A més a més, cal nomenar les condemnes al Reino de España per part del Tribunal Europeu de Drets Humans d'Estrasburg, una qüestió significativa que entre els anys 1979 (Espanya es va incorporar el 1979 a la convenció de Drets Humans) i 2017 aquestes sumen 103 condemnes, cosa que el situa entre els països europeus que més infringeixen aquests

drets. Cal assenyalar que 20 d'aquestes condemnes s'han signat en poc més que els últims 10 anys, és a dir que una cinquena part d'aquestes condemnes s'han produït en els últims anys, suposant una greu escalada en vulneració de drets humans per part de la llei espanyola. Amb aquest Codi Penal i la coneguda com Llei Mordassa s'han anat reprimint algunes expressions, tant polítiques com artístiques, publicades per diferents persones i grups que han afectat des de cantants a periodistes o titellaires, una sèrie d'acusacions que sobre protegeixen institucions com la corona, deixant la crítica o, en alguns casos l'explicació de les situacions que l'envolten, d'injúries que poden comportar condemnes de presó, els exemples més recents són les condemnes als dos rapers Pablo Hasél i Valtoryc.

A més d'aquesta ambigüitat a l'hora d'aplicar lleis i garantir drets, cal fer esment a la tipificació de delictes únics als marcs legislatius dels països del nostre entorn i que deixen en indefensió jurídica les persones acusades, com per exemple el delicte de sedició, que és únic pel que fa al marc europeu, sent un fòssil de la legislació decimonònica que s'ha mantingut al nostre ordenament jurídic en una situació ambigua entre el delicte de rebel·lió i el delicte contra l'autoritat pública. Aquesta presència ha possibilitat sentències els darrers anys que ja han sigut contestades per Amnistia Internacional per ser contràries als drets de llibertat d'expressió i de reunió pacífica dels condemnats.

Per tot allò que s'ha exposat anteriorment, es proposen els següents,

ACORDS

PRIMER. L'Ajuntament de Sant Joan d'Alacant manifesta el seu compromís amb la defensa de la llibertat d'expressió com a dret fonamental recollit en la Declaració Universal dels Drets Humans, la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea i la Constitució espanyola.

SEGON.- L'Ajuntament de Sant Joan mostra la seua solidaritat amb totes les persones perseguides injustament per exercir el seu dret a la llibertat d'expressió, especialment aquelles per fer-ho a través de la creació artística.

TERCER.- Instar el Consell perquè inste al Govern Central a impulsar una reforma del Codi Penal amb l'objectiu de garantir el dret a la llibertat d'expressió derogant i/o revisant els articles 490.3, 496, 504 525, 544 a 549 i 578.

QUART.- Instar al Govern Central perquè derogue o modifique la Llei Orgànica 4/2015, de 30 de març, de Protecció de la Seguretat Ciutadana en allò que vulnera les llibertats de reunió pacífica i associació, d'expressió i d'informació.

Sergio Agueitos Soriano